

ning, som kan bestaa i nogen Tid. Det ærede Medlem skylder mig Svar paa, hvorfor vi ikke kunne gøre det.

N. S. Breinholt: Det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, da han sidst havde Ordet, at vel skulde det hedde, at den Ordning, man her vil foretage, kun er en midlertidig Foranstaltning, men efter hans fuldeste og strengste Overbevisning vil den langt fra blive midlertidig, men tværtimod blive endelig. Hvis jeg troede og kunde stole paa Rigtigheden af det ærede Medlems Udtalelse i saa Henseende, vilde jeg føle mig ganske overordentlig beroliget, thi for mig vilde det ikke være noget saa farligt, om vi fik 8 Medlemmer flere i Folketinget, end der nu er. Men hvad jeg før kaldte det skæbnsvangre Skraaplan, vi ere komne ind paa, er, at dette er en Begyndelse til at saa 137 Folketingsmænd, og derefter komme endnu længere frem, eftersom Folketallet vokser. Jeg føler mig imidlertid desværre kun lidet beroliget ved det ærede Medlems Forsikring, thi senere have vi jo hørt af et andet Medlem for 7de Kreds (Bjerre), at det er en midlertidig Ordning, som nu skulde træffes blot for at raade Bod paa de værste øjeblikkelige Ulemper. Det er denne Udtalelse af den tidligere Ordfører i Sagen (Bjerre), at det kun er en midlertidig Ordning — det er denne Udtalelse, der gør det saa overordentlig vanskeligt for mig at gaa med til det nu foreliggende Forslag, idet det i Virkeligheden kun vil blive en Hvilestation paa Vejen, da man har anerkendt Princippet. — Jeg har ikke kunnet andet end gøre denne korte Bemærkning for end hverligere at klare mit Standpunkt, hvorfor og hvorfra min Modstand rejser sig.

Madsen-Mygdal: Jeg føler det fuldstændig unyttigt at komme ind paa en nærmere Drøftelse med det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Bjerre) om det historiske Grundlag, som jeg har kaldt det, og som ogsaa det ærede Medlem har kaldt det. Den historiske Redegørelse, jeg har givet, tror jeg nok er rigtig; jeg henholder mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Jeg vil blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han befinder sig i en Misforstaaelse, naar han siger, at jeg har villet gøre gældende, at Oppositionen har gjort den samme Opfattelse gældende i 1870—71. Tværtimod, jeg sagde udtrykkeligt ogsaa i Dag, at da Regeringens første Forsøg fremkom i 1870—71 med de 12 ny Kredse, da var Oppositionen imod en hvilken som helst Forøgelse baade paa den

ene og den anden Vis. Man sagde nemlig som saa: nu er Gennemsnittet 17,600, det kan godt svare til Grundlovens „omtrent 16,000“. Men det er først gennem den senere Udvikling, man er naaet til, at der var kun en af to Veje at følge, og jeg fastholder, at det er rigtigt, at ikke blot hele Oppositionen er kommen ind paa den Betragtning, men at ogsaa Højre har delt den, at nu afdøde Højesteretsassessor Rimestad har fremjat den i 1880, og at ogsaa Regeringen har hujet sig for den samme Opfattelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Da ingen har udtalt sig mod Forslagets videre Fremme, om end adskillige ærede Medlemmer have udtalt deres Uenighed om Forslagets Indhold, saa antager jeg, at Overgangen til anden Behandling kan vedtages uden formelig Afstemning.

Madsen-Mygdal: Jeg finder det rigtigt, at der nedsættes Udvalg angaaende den foreliggende Sag; Halvdelen af Landstinget er jo fornyet, idet der er kommet 18 ny Medlemmer her i Salen, og jeg finder det rigtigt, at disse ny Medlemmer saa Lejlighed til hverligere at drøfte denne Sag, navnlig da den højtærede Indenrigsminister har erkendt, at han til Dels, om ikke udelukkende, af det samme Hensyn har fundet det rigtigt at forelægge dette Lovforslag først i Landstinget, naaget det vedtoges i omtrent enslydende Form her i Fjor. Det er derfor, jeg finder det rigtigt at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg paa 11 Medlemmer angaaende denne Sag.

Bjerre: Jeg vil tillade mig at fra-raade Tinget at nedsætte Udvalg. Det er ganske sandt, at der er kommet 18 ny Medlemmer ind, men Sagen blev i Fjor i Virkeligheden drøftet saa omstændelig, at det vistnok vilde være noget meget at forlange og ogsaa stride mod almindelig parlamentarisk Bræksis, hvis vi gif lige saa omstændelig til Værks igen et Aar efter. Det er min Overbevisning — jeg kan godt sige det, da det ikke er mig alene, der har haft med Betænkningen fra i Fjor at gøre, men ogsaa Mindretallets Afgørelser findes deri —, at denne Betænkning er affattet saa omstændelig og instruktiv, at de ny Medlemmer ved at gøre sig bekendt med den, ville komme mere ind i Sagen end ved nu at føre en